

mõda. Ja nemmad jäid senna ühhe pu alla seis-
ma. Ja Abraham tõttis ja tõi woid ja pima ja se
washika / mis ta oli waluristanud / ja tuhka koki-
sid / mis Sarah penest jahhust oli teinud ja pani
ni nende ette / ja nemmad söid pu al. Ja nem-
mad ütlesid Abrahami wasto: kus so naene Sa-
rah? ta ütles: wata / seal telkis. Ja Issand
ütles: ma tahhan wisust jälle so juure tulla otse sel-
sammal aasta aial / ja Sarahil so naesel peab
poeg ollema. Sarah kulis sedda telgi ükse tagga /
ja naeris isseenneses / sepärast et temma jo ellas-
tand ja wägga wannaks läinud. Ja Jehowa üt-
les Abrahami wasto: mis pärrast naerab Sarah?
Kas peaks nisuggune imme asst ollema / mis Je-
howa ei jouaks teha? Ja Sarah wassetas ja üt-
les: ei ma olle mitte naernud / agga Issand ütles:
ei mitte / sest sa olled naernud. Ja need mehhed
tõusid sealt üles ja waatid Sodoma pole. Ja
Jehowa ütles: Peaksin minna Abrahamile tead-
matta jätta / mis minna tahhan teha? sest ma
tunnen sedda se polest / et ta wottab ommad laps-
sed ja omma perret käskida pärrast tedda / et nem-
mad Jehowa teed peatwad holdma / et nemmad te-
wad õigust ja mis lohus. Ja Jehowa ütles: se
kõsendamisest heäl Sodoma ja Gomorra pärrast

Ja need inglid püssid omma kät wälja ja wõtsid
Lotti enneste jure kotta / ja pannid ükse kinni. Ja
need mehhed ükse tagga lödi pimmedussega / ni häs-
ti wähhemad kui sured / et nemmad ärrawässid
ükse leidmast. Agga need inglid käskid Lottit / et
ta keik omma rahwast pidid liinast wälja saatma /
sest et Jehowa neid läkkitanud sedda palka ärra-
rikkuma. Lot läks wälja ja ütles sedda omma
wäimeestele / kes temma tütreid pidid wõtma / ja
ta oli nende meles kui naeraks temma neid. Ja
kui hakkas koitma / siis käskid need inglid Lotti
jouda / ja kui ta wõibis / hakkasid need inglid tem-
ma kätte / sest Jehowa andis temmale armu / ja
wõitles Abrahami peale / ja nemmad wiisid tedda /
temma naese ning kaks tüttart wälja / ja jätsid ted-
da liina tahha. Ja nemmad ütlesid temmale:
Katsu et sa omma hingega pääsed; ärra wata mit-
te ennese tahha / ja ärra jä mitte seisma keige se
laggeda peale. Siis pallus Lot Issandat / ja
sai lubba senna liggima weikesse Soari liinatesse
põggeneda / ja Issand ütles: tõtta ja katsu et sa
senna saad ja pääsed / sest ma ei woi ühtegi teha
enne kui sa senna sanud / ja Jehowa ei riknud sed-
da liina Lotti pärrast mitte ärra. Pääw oli tõuk-
nud ma peale / ja Lot sai Soari. Ja Jehowa